Ludwig Lazarus Zamenhof,

Nadzieja

tradukita de Leopold Blumental

Nowych uczuć trysnęłaś krynico,
Idzie światem potężne wołanie;
Niech je wiatry za skrzydła pochwycą,
Niech rozniosą po życiowym łanie!

Głos się rozszedł, wzywa ludzkie rzesze
Nie do mieczy, nie do krwawej burzy,
On nadzieję świętą w sercach krzesze,
Ludziom - wrogom wieczny pokój wróży.

Pod sztandarem tej świętej nadziei
Pokojowi się kupią szermierze...
Szybko rośnie moc drogiej idei,
Dzięki pracy i niezłomnej wierze.

Trwałe mury dzieliły narody,
Między nimi stały lat tysiące.
Ale padną oporne przegrody,
Gdy uderzą w nie serca gorące.

. . .

Ludwig Lazarus Zamenhof,

Die Hoffnung

tradukita de N. N. 10

In die Welt kam eine neue Kunde,
Durch die Welt erschallt ein kräftig Wort,
Und es tönt aus Sturmwinds starkem Munde,
Und es rauscht und ruft von Ort zu Ort:

“Nicht zum Schwerte, nicht zu blut’gem Ringen
Ruf’ der Menschheit Brüder ich als Feinde;
Legt die Waffen nieder! Ich will bringen
Heil’ge Harmonie der Weltgemeinde.”

Um der Hoffnung heilige Standarte
Sammeln friedlich sich die Kameraden,
Und es strömen — seht! — der hohen Warte
Neue Jünger zu auf allen Pfaden.

— Tausende von Jahren alte Mauern
Trennten Volk von Volk als starre Schranken;
Doch die Mauern werden nimmer dauern
Heil’ge Liebe bringet sie zum Wanken.

. . .

Ludwig Lazarus Zamenhof,

La espero

En la mondon venis nova sento,
tra la mondo iras forta voko;
Per flugiloj de facila vento
nun de loko flugu ĝi al loko.

Ne al glavo sangon soifanta
ĝi la homan tiras familion;
Al la mond’ eterne militanta
ĝi promesas sanktan harmonion.

Sub la sankta signo de l’ espero
kolektiĝas pacaj batalantoj,
Kaj rapide kreskas la afero
per laboro de la esperantoj.

Forte staras muroj de miljaroj
inter la popoloj dividitaj;
Sed dissaltos la obstinaj baroj,
per la sankta amo disbatitaj.

. . .

Na osnowie jednej wspólnej mowy
Ludy myślą napełnią się Bożą,
W zrozumieniu i w zgodzie świat nowy,
Jedną wielką rodzinę utworzą.

Więc szermierze wytrwają w jedności,
Wielkim trudem się swoim nie zmęczą,
Póki piękne marzenie ludzkości
Nie zabłyśnie nam wieczystą tęczą.

Traduko de la Esperanta poemo "La espero" de Ludwig Lazarus Zamenhof *(Ludoviko Lazaro Zamenhofo, ∗1859-12-15 – †1917-04-14) en la Polan de* Leopold Blumental *(Leo Belmont, ∗1865-03-08 – †1941-10-19).*

Arg-377-744 (2007-01-05 09:02:27)

Tiun ĉi tradukon de la origina Esperant-lingva poemo "La Espero" mi (Manfred Retzlaff) trovis en la interreta enciklopedio "Vikipedio", en *http://pl.wikipedia.org/wiki/La_Espero*.

Auf der Menschheitssprache festem Grunde
— Jedes Volk wird jedes Volk verstehn —
Werden auf des ganzen Erdballs Runde
Alle wie ein Volk zusammenstehn.

Uns're wackern Friedensstreiter werden
Nimmer ruhen, nimmer rasten stille,
Bis der Menschheit schöner Traum auf Erden
Zu der Menschheit Heile sich erfülle.

Traduko de la Esperanta poemo "La espero" de Ludwig Lazarus Zamenhof *(Ludoviko Lazaro Zamenhofo, ∗1859-12-15 – †1917-04-14) en la Germanan de N. N. 10.*

Arg-377-743 (2007-04-29 14:03:59)

Entnommen aus der Internetzseite *http://de.wikipedia.org/wiki/La_Espero*.

Sur neŭtrala lingva fundamento,
komprenante unu la alian,
La popoloj faros en konsento
unu grandan rondon familian.

Nia diligenta kolegaro
en laboro paca ne laciĝos,
Ĝis la bela songô de l' homaro
por eterna ben' efektiviĝos.

Verkinto de tiu ĉi Esperanta poemo estas Ludwig Lazarus Zamenhof *(Ludoviko Lazaro Zamenhofo, ∗1859-12-15 – †1917-04-14).*

Arg-377-742 (2006-12-28 23:25:19)